

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Siden Udstedelsen af Lovbekendtgørelse Nr. 335 af 24. Juni 1940 af de for Statsanstalten gældende Love er Forudsætningerne for flere af disse Loves Bestemmelser undergaaet saadanne Forandringer, at det er ønskeligt at ændre disse Bestemmelser, saaledes at de bringes i nøjere Overensstemmelse med de forandrede Forudsætninger og Krav. Om Lovforslaget bemærkes, at Paragrafferne 12 og 13 giver Adgang til at tegne større Summer for den enkelte forsikrede end hidtil. § 14 tilsigter en mere effektiv Beskyttelse end hidtil under uforudsete Tilfælde, hvor de normale Tariffer vil give Tab. § 24, der omhandler Statsanstaltens Adgang til Risikobegrænsning, indeholder Ændringer i Overensstemmelse med de forandrede Forhold.

Løvrigt henvises til nedenstaaende Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

Til § 12.

Statsanstalten har siden 1906 tegnet livsvarige Livsforsikringer, Livsforsikringer med Udbetaling og simple Kapitalforsikringer uden Lægeundersøgelse, indtil 1932 med en reduceret Forsikringssum ved Død i de første Forsikringsaar (Karenstiden), men siden 1932 uden Karenstid som for Forsikringer med Lægeundersøgelse. Saadanne Forsikringer er af største Betydning for Livsforsikringens Udbredelse, og det foreslaas, at disse Forsikringer skal kunne tegnes indtil et Beløb af 20 000 Kr. for hver forsikret. Efter de Erfaringer, der er indhøstet gennem den Tid, Anstalten har tegnet Forsikringer uden Lægeundersøgelse, har man ikke Betænkeligheder ved at forhøje Summen som anført.

Til § 13.

Statsanstalten kan efter de nugældende Bestemmelser ikke altid imødekomme et naturligt Forsikringsbehov, og Satserne foreslaas derfor forhøjet som anført. Bonus udbetales kontant; dog kan Bonus for Forsikringer, der tegnes af Firmaer i Pensioneringsøjemed efter Aftale med Firmaet anvendes til Forøgelse af Forsikringssummen, og da saadanne kontraktmæssigt bestemte Forøgelser ikke indeholder noget Spekulationsmoment, findes det rimeligt og af prak-

tiske Grunde hensigtsmæssigt, at disse Forøgelser kan tegnes ud over de foranstaaende Maksima. — Det har længe været urimeligt, at Statsanstalten skal genforsikre alle Summer over 60 000 Kr., og det foreslaas derfor, at Anstalten kan holde 100 000 Kr. for egen Regning. Af administrative Grunde vil det være i høj Grad ønskeligt, at ogsaa alle Bonusopskrivninger, der hidrører fra Bonus efter de Forsikringsandele, som holdes for egen Regning, holdes uden for Genforsikringsforholdet, og dette er ogsaa risikomæssigt fuldt forsvarligt.

Til § 14.

Denne Paragraf tilsigter at yde Statsanstalten et Værn i Tilfælde, hvor uforudsete Begivenheder kan formodes at ville give Anstalten Tab efter de gældende Tariffer; dette Værn har dog ikke været tilstrækkeligt smidigt, idet det ogsaa har vist sig hensigtsmæssigt at kunne foretage Reguleringer af Bonus, hvilket sker ved Forandring af Forsikringstallet, d. v. s. det Tal, hvorefter Bonus fordeles. § 14 blev første Gang indsat i Loven af 1. April 1893. Bonus blev dengang bestemt for hver Periode for sig, og der eksisterede ikke noget fast Forsikringstal. Saadanne Forsikringstal blev først indført i 1898, og det skyldes rimeligvis en Forglemmelse, at § 14 ikke samtidig blev udvidet til at omfatte Nedsættelse af Forsikringstallet.

Til § 21.

De nye Regler for Tillæg for Efterbetaling tilsigter en rimelig Rente og en praktisk Udregningsmaade, som lader Renten stige jævnt med den Tid, der er hengaaet, indtil Betaling sker.

Til § 22.

Efter Praksis forlanges Forsikringspoli-
cen deponeret i Tilfælde af Præmiehenstand. Denne Praksis ønskes vel fortsat, men i enkelte Tilfælde er det hensigtsmæssigt at kunne frafalde dette Krav, f. Eks. hvis Policen allerede er pantsat for Laan uden for Anstalten; det foreslaas derfor, at Statsanstalten stilles frit med Hensyn til, om Policen i det givne Tilfælde skal deponeres.